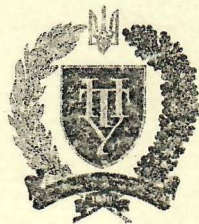

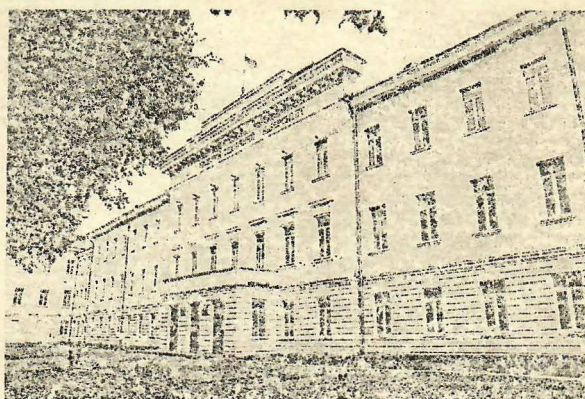
Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка

Тези

63-ї наукової конференції професорів,
викладачів, наукових працівників, аспірантів та
студентів університету
Том 1

10 – 19 травня 2011 р.

Полтава 2011

Друкується за рішенням ученої ради Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка. Протокол № 11 від 29 квітня 2011 р.

Редакційна колегія:

- Онищенко В.О. – головний редактор, д.е.н., проф., ректор Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка, зав. каф. фінансів, банківської справи та державного управління;
- Пічугін С.Ф. – заступник головного редактора, д.т.н., проф., зав. каф. конструкцій із металу, дерева і пластмас;
- Дубіщев В.П. – заступник головного редактора, д.е.н., проф., зав. каф. економічної теорії та регіональної економіки;
- Шулик В.В. – д. арх., проф., декан архітектурного факультету;
- Серов М.І. – докт. фіз.-мат. наук, проф., зав. каф. вищої математики;
- Савенко Р.Г. – д.т.н., проф., зав. каф. економічної кібернетики;
- Нестеренко М.П. – к.т.н., доц., декан факультету нафти і газу;
- Бондар В.О. – д.т.н., проф. каф. екології;
- Сажко В.В. – к.і.н., доц., зав. каф. історії;
- Муравльов В.В. – відповідальний секретар, к.т.н., доц., начальник науково-дослідницької частини, вчений секретар університету.

Тези 63-ї наукової конференції професорів, викладачів, наукових працівників, аспірантів та студентів університету. Том 1. (Полтава, 10 – 19 травня 2011 р.) – Полтава: ПолтНТУ, 2011. – 344 с.

Висвітлення наукових досягнень професорів, викладачів, наукових працівників, аспірантів та студентів університету.

©Полтавський національний технічний
університет імені Юрія Кондратюка,
2011

**АВТОНОМНА СОНЯЧНО-ВІ
ЕНЕРГОЖИВЛЕННЯ ДЛЯ СП
ПОТУЖНО**

Енергетична безпека як одна з найважчих безпеки проявляється здатністю енергетичного функціонування економіки та енергетичного сьогодення все більше активізується використання енергії, як-то вітер і сонце.

Основними видами нетрадиційних джерел енергії є:
- сонячна батарея [1]. Це сучасне, чисте джерело енергії;

- вітрова електростанція [2,3]. Елементи вітрової турбіни перетворює механічну енергію в легкий тип вітрової електростанції – це потужність генератора 10-500 Вт при швидкості вітру 3-10 м/с.

Метою роботи є автономне електроживлення енергоживлення споживачів м. також розв'язання проблем економії електроенергії при безперервній роботі та незалежності користування.

На рис.1 приведена об'єднана система електропостачання енергії двох джерел (диспетчерські пункти, комп'ютерні класи обліку абонентів та інше). Система має електричних сполучень сонячних елементів (170/2LM) та (BE-вітровий електрогенератор) одночасної та безперервної роботи незалежною спільною акумулюючою та перетворюючою батареєю АРБ SP 200 Ач/12В приведені на акумуляторів TAROM-440 48В 40А, ДГТ ХАНТРЕХ 48/220В).

Облік споживання та віддача здійснюється незалежними Wh-лічильникам.

Використання розглянутої сонячно-вітрової електроенергії та її електропостачання споживачів повно відповідає вимогам безперервної роботи на навесі.

Привабливість такої системи електропостачання що є можливість віддачі та обліку виробленої загального користування, що фіксує електроенергію.

СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ІНТЕРЕСІВ ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Система забезпечення національних економічних інтересів держави, особливо в умовах глобалізаційних процесів, має відзначуватися якісними критеріями і параметрами, що забезпечують прийнятні для більшості населення умови життя та розвитку особистості, стійкість соціально-економічної ситуації, воєнно-політичну стабільність суспільства, цілісність держави, можливість протистояти впливу внутрішніх і зовнішніх загроз [1-3].

З огляду на викладене, вбачаємо необхідність розроблення стратегічних пріоритетів і антикризових реформ розвитку країни з визначенням чітких цілей, завдань, інструментів, механізмів забезпечення національних економічних інтересів. Значне місце в ній потрібно надати питанням зміцнення бюджетної безпеки держави.

Рівень глобалізаційних процесів і темпи їх розвитку в різних національних фінансових системах є нерівномірними, що підтверджено розрахунком інтегративного індексу фінансової глобалізації. Останній інтегрує такі ключові індикатори фінансової глобалізації, як обсяги: експорту та імпорту фінансових послуг; валютних депозитів у вітчизняних банківських інститутах; кредитів у економіку країни в іноземній валюті; валового зовнішнього боргу; прямих і портфельних іноземних та зарубіжних інвестицій; інших інвестиційних активів та зобов'язань; статутного капіталу банків з іноземним капіталом, у тому числі з 100-відсотковим [4-6]. Цей індекс не тільки забезпечує оцінку рівня фінансової глобалізації країни відносно інших країн світу, а слугує ефективним інструментом визначення ймовірних негативних і позитивних наслідків певних факторів для рівня глобалізації фінансів країни, ідентифікації тих складових і сфер фінансової системи, які у визначений період потребують державної підтримки й розвитку з метою ефективної адаптації фінансової системи країни до умов глобалізації.

Глобалізація дедалі більше впливає на фінансові системи країн світу, у тому числі й фінансову систему України, що підтверджується зростанням інтегративного індексу фінансової глобалізації протягом останніх років. Показники експорту й імпорту фінансових послуг є порівняно невеликими в усіх країнах, проте саме ця складова містить прихований резерв для розвитку і поглиблення фінансової глобалізації.

Сучасне поглиблення фінансової глобалізації відбувається переважно за рахунок зростання обсягів іноземного банківського капіталу, валютних кредитів, іноземних прямих та портфельних інвестицій. У таких умовах держави втрачають можливості ефективного використання традиційних важелів макроекономічного регулювання, проте їхня роль в умовах фінансової глобалізації неоліберального типу зростає. Ця роль полягає з одного боку, в необхідності проведення послідовної й адекватної фіскальної політики орієнтованої на створення умов для зростання конкурентоспроможності економіки в контексті базових національних інтересів, а з другого – в активізації своєї діяльності у процесах міжнародної фінансової координації, стандартизації вимог, правил і норм, уніфікації та міждержавного узгодження заходів економічної політики, у тому числі для запобігання та нейтралізації наслідків перманентних фінансових криз.

Перманентні фінансові кризи зазвичай мають циклічну структуру, яка може повторюватися з певними відмінностями в різні періоди часу. Типова структура перманентної фінансової кризи включає такі етапи:

1. Зародження кризи:

– накопичення дисбалансів та диспропорцій в економіці (бульбашки на

ринках активів, зростання боргів, розрив між попитом та пропозицією тощо);

– підвищена спекулятивна діяльність та ризиковані інвестиції.

2. Тригери кризи:

– раптові події, що спричиняють втрату довіри інвесторів (банкрутства, дефолти, геополітичні потрясіння);

– ланцюгова реакція - одна криза провокує появу інших.

3. Ескалація кризи:

– різке падіння цін на активи, банкрутства компаній та банків;

– скорочення кредитування, ліквідності та інвестицій;

– спад виробництва, зростання безробіття.

4. Антикризові заходи:

– рятувальні програми від урядів та центробанків (рекапіталізація, фіскальні стимули);

– реформи, реструктуризація боргів та секторів економіки.

5. Відновлення:

– поступова стабілізація фінансових ринків та економіки;

– початок нового циклу зростання.

Наведена загальна структура може повторюватись, проходячи весь цикл знову, оскільки причини криз часто не усуваються повністю.

Глобалізація має неоднозначний вплив на перебіг і поширення фінансових криз. З одного боку, вона створила передумови для розповсюдження криз на міжнародному рівні, а з іншого - відкрила нові можливості для їх пом'якшення та подолання. Важливим етапом дослідження є чинників, які посилюють фінансові кризи в умовах глобалізації, а саме:

– фінансова інтеграція та взаємозв'язок ринків капіталу різних країн.

Проблеми на одному ринку легко передаються іншим.

– зростання обсягів транскордонних потоків капіталу, що сприяє швидкому поширенню "зараження".

– діяльність глобальних компаній та банків, банкрутство яких має наслідки для багатьох країн.

– психологічний ефект - втрата довіри інвесторів до всіх ринків, що зростають.

– валютні спекуляції та "атаки" на національні валюти в період криз.

Глобалізація відкриває нові перспективи для прогресу та створює сприятливі умови для більш розвинених держав. Водночас, вона поглиблює відставання бідніших країн. У державах з високим рівнем тіньової економіки, корупції та значним впливом капіталу за кордон існує ризик втрати національного контролю над ключовими економічними та соціальними цінностями. Серед чинників, що негативно впливають на систему забезпечення національних економічних інтересів є висока тінізація фінансових потоків, що становить серйозну загрозу економічній безпеці та економіці України в цілому.

Література

1. Ліпкан В.А. *Теоретичні основи та елементи національної безпеки України* : [монографія] / В.А. Ліпкан. – К. : Текст, 2006. – 600 с.

2. Гэлбрейт Дж. К. *Кризис глобализации* / Дж. К. Гэлбрейт // *Проблемы теории и практики управления*. – 1999. – № 6. – С. 32-36.

3. Levitt T. *The Globalization of Markets* / T. Levitt // *Harvard Business Review*. – 1983. – №61 (3). – P. 92-102.

4. Robertson R. *Globalization: Social Theory and Global Culture* / R. Robertson. – SAGE, 1992. – 211 p.

5. Robertson R. *The Relativization of Societies: Modern Religion and Globalization* / R. Robertson // *Cults, Culture, and the Law: Perspectives on New Religious Movements* / Ed. by Thomas Robbins, William C. Shepherd and James McBride. – Chicago: Scholars Press, 1985. – P. 31-42.

6. Veseth M. *Selling Globalization. The Myth of the Global Economy* / M. Veseth. – L.: Lynne Rienner Pub, 1998. – 215 p.

7. Waters M. *Globalization (Key Ideas)* / M. Waters. – London: N.Y.: Routledge, 1995. – 272 p.